
Gründerlegen

INTERVJU

MARTIN HOTVEDT

martin@hotvedt.no

Universitetssykehuset Nord-Norge

Allmennlege og gründer Daniel Sørli ble lei av administrasjon, papirarbeid og lite tid til pasienter som fastlege og startet en privat legevaktjeneste. I dag behandler firmaet hans over 1 000 pasienter i uken og omsetter for flere millioner – mens Sørli selv administrerer som aldri før.

Alle foto: Christian Tunge

– Vi vet at kritikerne er der ute. Men vi har ikke gjort dette for å irritere folk.

Allmennlege Daniel Sørli tar en slurk kaffe og ser seg rundt i det luftige, mintgrønne lokalet. Han er midt i et resonnement om hvordan det har vært å gå fra jobben som vanlig fastlege til å starte den private legevaktjenesten Dr.Dropin.

– Siden 2017 har vi behandlet over 50 000 pasienter, og vi har over 80 leger i sving. Både pasienter og leger er så langt fornøyde. Vi har gjort dette for å få mer tid til pasientene, gi dem god behandling med forutsigbare timelister og tilby et rimelig alternativ i et marked som tidligere har vært ekstremt dyrt, forklarer han.

Legekantoret er det siste av hans nå åtte klinikker siden starten for to år siden. Nå er tre nye klinikker på vei, og målet for 2019 er å ha 15 klinikker spredt rundt om i landet.

– Det har vært en krevende, hektisk og spennende oppstart, smiler han.

Inspirert av gründerforeldre

Kanskje var det oppveksten med gründerforeldre som påvirket ham til å tenke utradisjonelt om fastlegejobben og som etter hvert fikk ham til å starte sin egen bedrift.

Sørlis far, den tidligere medaljevinnende alpinisten Odd Sørlis, startet i 1990-årene eventfirmaet Off Piste sammen med kona Siri. I flere år har de hatt omsetning opp mot 100-millionersklassen med sine arrangementer for både firmaer og privatpersoner.

Daniel forteller at foreldrene tidlig ble en inspirasjon.

– Jeg husker at jeg som ungdom var med på å bære stoler til selskapene de arrangerte, og jeg jobbet jo også for dem mens jeg var medisinstudent. Jeg var servitør og altnuligmann, ble med på utenlandsturer og jobbet masse, smiler han.

Daniel prøvde først å bli alpinist som sin far. Han flyttet hjemmefra som 16-åring og begynte på toppidrettsgymnas.

– Da jeg ble 20 år gammel, fant jeg ut at jeg var bedre på skolen enn jeg var på ski.

– Hadde du en OL-ambisjon, du også?

– Tja. Man starter vel ikke på toppidrettsgymnas uten å ha det, men jeg nådde ikke opp til landslagsnivå. Da fant jeg ut at det var større sjanse for å lykkes på skolebenken, smiler han.

Og selv om det ble medisin i stedet for medaljer, hadde Sørlis stadig foreldrene som sine største forbilder.

– De klarte å være til stede for familien og samtidig jobbe hardt som gründerne. Det har jeg forsøkt å ta med meg, sier han.

«Vi vet at kritikerne er der ute. Men vi har ikke gjort dette for å irritere folk»

Det var kanskje ikke så rart at firebarnsfaren kjente det krible da han i 2017 etter noen år som fastlege ble kontaktet av gründerfabrikken Askeladden, som tidligere har hatt suksess med hurtigfrisørkjeden Cutters.

Konseptet de presenterte for ham, var et legekantor med lange åpningstider, korte ventetider og fast pris uansett tjeneste – en slags legetjenestens svar på frisørkjeden Cutters. Dyrere enn et tradisjonelt legevaktbesøk, men billigere enn de etablerte private legevaktene. Oppstartsfirmaet Askeladden ville ha Daniel Sørli inn som både daglig leder og praktiserende lege.

– Den samme uka som vi hadde vårt første møte, sa jeg opp fastlegejobben min. Jeg lovte meg selv å gi prosjektet to år. Nå kjører vi på, tenkte jeg.

– Var du redd for å møte kritikk?

– Ja.

– Hva var du forberedt på?

– Nei, altså ...

Han snurrer forsiktig fram og tilbake på legestolen.

– Vi utfordrer jo en del tradisjoner for hvordan vi driver en legetjeneste. Alle som går inn i den rollen, må være forberedt på kritikk og uenigheter. Det var en av de største grunnene til at jeg vurderte å droppe hele greia. Hva vil mine kollegaer mene? De tankene der ...

Stort sett har det gått greit, forklarer han. Både sinte og glade tilbakemeldinger har rent inn i innboksen hans.

– Det har kommet både brev og telefoner. De aller fleste er positive og heier på oss som utfordrere, sier han.

Var frustrert fastlege

Sørli understreker at i tillegg til gründerlysten var det også en frustrasjon som fastlege som fikk ham til å satse på prosjektet.

Daniel Sørli

Født 1984 i Oslo

Cand.med. Universitetet i Oslo 2011

Turnuslege, Oslo universitetssykehus, Ullevål 2011–12

Turnuslege, Sørums kommunehelse 2012

Fastlege, Sørums kommunehelse 2013–17

Allmennlege / daglig leder, Dr.Dropin fra 2017

– Det er ikke noe revolusjonerende nytt, men det handlet om mengden papirarbeid, lite tid til pasientene og stadig flere ikke-medisinske oppgaver. De samme tingene som nesten alle fastleger kjenner på, og som det har blitt skrevet kronikker om i et par år nå, sier han, og fortsetter:

– Fastlegen min har ikke tid, sa folk rundt meg.

Han rister på hodet.

– Selv om jeg følte at jeg og andre kollegaer jobbet mye, syntes flere av pasientene mine at vi var lite tilgjengelige. Vi hadde gjerne åpningstid 0830–1600, og ofte fulle og lange ventelister. Jeg kjente på deres frustrasjon og tenkte at man i 2017 burde kunne levere en bedre og mer tilgjengelig tjeneste.

Sørli hadde allerede jobbet deltid som privat legevaktlege, dog med en litt vondt smak i munnen. – Det å kreve over 1 500 kroner for en liten legetime skurret for meg. Det var nesten slik at jeg måtte beklage når jeg skulle be om betaling, sier han.

– Men i dag tar dere nesten det tredobbelte av det et offentlig legevaktbesøk koster?

– Selv om vi er dyrere enn legevakta, har vi én forutsigbar pris, uansett om det er søndag kveld eller mandag morgen. Vi gjør også det meste av tester og bruker utstyr uten at prisen går opp, forklarer han.

«Én ting vi tenker mye på, er tilgjengelighet»

– Mange mener at dette vil bli en elitetjeneste for de som har råd?

– Vi har satt prisen så lav som overhodet mulig for å nå flest mulig. Uten offentlig støtte skal det godt gjøres å komme lavere i pris. Men, selvfølgelig, vi klarer ikke å nå *absolutt* alle med denne prisen, sier han.

Han tenker seg om.

– Vi ser at det er en noe annen populasjon hos oss enn hos legevakta. Men vi har samtidig en bredere populasjon enn andre private legevakter. Vi prøver å bidra i alle sjikt. Vi brukes av noen offentlige etater til medisinske vurderinger, av turister,

pendlere og studenter som ikke har fastlege i byen, men aller mest av vanlige folk som ønsker legetime samme dag eller utenom arbeidstid.

Han forteller at dataene som klinikkene generer, er et godt utgangspunkt for forskning i primærmedisin.

– Jeg tror det kunne vært nyttig å se på bruk av antibiotika, gruppere kontaktårsaker og se på hvilke kriterier pasientene bruker ved valg av helsetjeneste.

– Kan offentlig allmenmedisin lære noe av dere, tror du?

– Nå er jeg både en relativt ung mann og relativt fersk lege, så det skal jeg være litt forsiktig med å hevde. Han kremter forsiktig.

– Én ting vi tenker mye på, er tilgjengelighet. Alt fra hvordan bestillingen fungerer, til hvilke åpningstider vi setter, og hvordan vi kan bruke mindre tid på administrasjon. Jeg tror responsen ville vært god om større deler av det offentlige primærhelsetilbudet aktivt testet tiltak og modeller for økt tilgjengelighet.

Ikke økonomisk overskudd

Det er hektiske dager for den unge allmennlegegründeren. Grovt regnet reiser han rundt omkring i Norge ca. annenhver uke for å finne nye lokaler, ha møter med IT-firmaer, rekruttere nye ansatte og drive vedlikehold på klinikkene.

I juli kunne man lese i Dagens Næringsliv at firmaet sikter mot en omsetning på 40 millioner kroner i 2019, men fortsatt ikke går i overskudd.

«Det er jo gøy å være tilgjengelig og fikse problemer, men man må begrense seg»

– Sannsynligvis gjør vi ikke det i 2020 heller. Det tar tid å bygge opp lønnsomhet for gode og ansvarlige legetjenester, sa han den gang, og siktet til de mange investeringene firmaet gjør.

Men nyhetssakene om Dr.Dropin har ikke bare handlet om økende omsetning, investeringer og emisjoner.

Fikk kritikk fra Legeforeningen

Tidligere i vår fikk selskapet kross kritikk fra Rådet for legeetikk i Legeforeningen da de reklamerte med muligheter for bonuspoengopptjening hos et flyselskap hvis man bestilte seg legetime hos dem.

«En avtale om å opptjene poeng til flyreiser for å oppsøke lege, mener Rådet er egnet til å utfordre tilliten til helsetjenesten generelt, og tilbyderne spesielt. Vi mener denne type markedsføring bidrar til en uheldig sammenblanding, skaper et useriøst inntrykk og kan føre til unødige legebesøk og overbehandling», sa Svein Aarseth, leder i Rådet for legeetikk, til Dagens Medisin tidligere i sommer.

Sørli var ikke enig.

– Det er absurd å hevde at tilbudet bidrar til unødvendig bruk av legetjenester. Ingen av dem som har benyttet seg av tilbudet, har kommet til oss uten et reelt behov for legehjelp. Legeforeningen undervurderer pasientene, svarte Sørli, og nektet å fjerne tilbudet.

Øver seg på avkobling

For å få kontroll på alt på jobb og jevnlig nullstille hodet har han tatt grep i hverdagen. Han forsøker å trene jevnlig og står opp tidlig for å komme a jour.

– Da får jeg noen timer helt alene før barna våkner og så koser oss vi med frokost når de står opp, smiler han.

Han blir sliten på kvelden og vil helst koble av med kona, se på serier eller lese bok.

– Dette hadde ikke gått uten hennes støtte.

En kollega sier at før i tiden kunne Sørli godt stå med en jobbtelefon i hånda og samtidig være dommer i datterens fotballkamp.

– Jeg har jobbet mye for å forbedre dette med avkobling. Smartklokken med alle varslingene kastet jeg, forklarer han.

Mange vil ha tak i gründeren.

– Dagen i dag er et godt eksempel på en vanlig dag. Jeg sto opp klokken fem, drakk kaffe, sendte prøvesvar til pasienter, svarte på mail, fulgte ungene på skolen – og ordnet et problem med internett på klinikken vår i Bergen. Jeg måtte guide legen på vakt ned i kjelleren for å restarte modemmet, sier han, og flirer.

– Det er jo gøy å være tilgjengelig og fikse problemer, men man må begrense seg. Alt må ikke nødvendigvis innta meg.

– Skulle døgnet hatt mer enn 24 timer?

– Hehe, nei, det tror jeg ikke. En del forskning viser at produktiviteten ikke går veldig mye opp selv om man jobber veldig mye mer. Konsentrasjonen gjennom et døgn er begrenset. Det samme gjelder for eksempel sykehusleger på vakt. Man merker det i topplokket når man har jobbet lange dager.

«Det ironiske med denne historien er jo at jeg hoppet på prosjektet for å kunne være mer lege»

Han innrømmer at han savner å være utendørs og blir drømmende i blikket når han snakker om teltturer med ungene.

– Jeg kan jo fortsatt prioritere å ta dem med ut på tur selv om jeg har hatt en lang arbeidsdag. Men tanken om én dag å flytte til en litt mindre plass, og jobbe litt mindre, den streifer meg ofte, smiler han.

Han tar en slurk av kaffen, og flirer litt for seg selv.

– Det ironiske med denne historien er jo at jeg hoppet på prosjektet for å kunne være mer lege. Nå er jeg vaktmester, IT-support, renholdsarbeider, snekker og sjef. Men heldigvis også litt lege, avslutter han.

Publisert: 9. september 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0518
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 9. juli 2026.